مدار موازی تازهترین چیدمان مملی شفاهی را با عنوان «شب داوری: پدرم مردم را میکشد.» نمایش میدهد. این نمایشگاه در تاریخ ۱۷ دی افتتاح میشود و تا ۱۵ بهمن ادامه خواهد داشت. در سومین همکاری مملی با دستان، هنرمند چیدمانی عظیم را که از مخملی به رنگ آبی اولترامارین پوشیده شده، به نمایش خواهد گذاشت.

از میان ویرانهها و بازماندههای شگفتانگیز میزانسنِ دنیایی دور و بدوی، مملی شفاهی راوی داستان دستکاری شدهایست که پیشتر در فضا جریان داشته است. در «شب داوری: پدرم مردم را میکشد.» روایت از فضولات و بقایای رویداد به ما می رسد نه از تماشای خود رویداد.

شفاهی، که اغلب به شیوههای گوناگون دستی در مرکززدایی از خلاقیت دارد، این بار ذهن ما را به تصور رویدادی در حافظهی اشیا دعوت میکند -- گذشتهای که در روح جاری در فضا و آثار برجای مانده از مهمانی قابل پیگیریست.

او در ادامهی تلاش دائم برای تسری تواناییهای هنرمند خلاق به بیرون از او، مخاطب را به مشارکت در تولید معنای اثر دعوت میکند. نمایش او با باز گذاشتن راه برای تعبیر در روایت و عناصر آن چرخهی بستهی خلاقیت بین هنرمندِ منفرد و اثرش را در کاری گروهی میشکند و به اشتراک میگذارد.

او با به کارگیری روشهای تولید و متریال دکور شهرکهای سینمایی و ادوات شهربازی و تونلهای وحشت با ظرافت و طنز از حقیقت ترس فاصلهای معنادار میگیرد. سازه های نمایش و دیگر اشیای حاضر همواره از رویدادها تاثیر میگیرند و با تغییرات و اثرپذیریشان آیینهای از سرگذشت نمایش هستند. شفاهی با ایجاد این پردهی ظریف بیننده را به تابآوری در مواجهه با وحشت دعوت میکند.

شفاهی در ویدیویی که در فضا نمایش داده میشود حاضرین مهمانی، هفت بزغاله و دختر فلوتنواز و درامر و بسکتبالیست را در کنش با عناصر این جهان نشان میدهد. در مونتاژ موازی این تصاویر رمزگذاری و رمزگشایی از روایت و عناصر همواره در اختیار تخیل بیننده است.

مملی شفاهی (متولد ۱۳۳۱، در آمستردام و پاریس زندگی میکند) فیلمساز و هنرمند چیدمان ویدیویی است. تجربهی او از چیدمان تا مجسمهسازی و فیلم، حاوی شیفتگی عمیقی نسبت به تاثیر ترکیب تکنولوژیها بر زندگی و هنر است. کارهای اولیهی مملی در فرانسه، در مدرسه هنرهای زیبای سرگی در پاریس، روی هنر اجرا متمرکز است. سپس تعدادی چیدمان ویدیویی تولید کرد و جستجوی او بر روابط بین گذشته، حال و آینده وهمچنین ادغام تکنولوژیها در سال ۹۲ منجر به چیدمان "و[!]رولورژی" در گالری محسن شد. در سال ۹۸ مملی از ترکیب نقاشیهای پدرش و سازهای از خودش چیدمانی ساخت؛ مجسمهها و فیلم چیدمان "شاهزادهای شهر" در پلس دی توکیو واقع در پاریس هستند. Parallel Circuit presents the latest installation of Mamali Shafahi entitled "Judgment Night: Daddy Kills People." The show opens on January 7 and will continue until February 4. In his third collaboration with Dastan Gallery, he will exhibit an enormous installation of pieces covered in ultramarine blue velvet.

Amidst the spectacular ruins and remnants of a primitive and faraway land, Mamali Shafahi stages a manipulated tale that has already taken place. In "Judgment Night: Daddy Kills People", we come too late, not witnessing the actual event but imagining the narrative from its remains.

Here, Shafahi, who is used to decentralizing the creative process, invites us to seek and imagine an event in the memory of residing objects – a past traceable in the residues of a party.

He persists in summoning the artist's creative capacities beyond himself in a continuous attempt to invite the spectator to take part in the creation of meaning. His show leaves it open for the spectator to interpret the narrative; in this way, he does away with the notion of a solitary artist by means of convocation and by sharing the fruits with his participants.

Employing the means and materials used for movie sets and amusement parks, the artist looks at fear from a distance. Events influence the theatrical props and objects present in the show, and they reflect and relate the narrative. "Judgement Night: Daddy Kills People" raises the spectator's tolerance in facing horror by raising the curtain on his/her primal fears.

A video shows us the party attendees: seven goats, a flute player, a drummer, and a basketball player interacting with the elements of Shafahi's world. The viewer edits these images, encoding and decoding the narrative and its elements in his/her imagination.

Mamali Shafahi (B.1982, lives in Amsterdam and Paris) is a film-maker and video installation artist. His practice, varying from installation to sculpture and film, includes a deep fascination with the impact of emerging technologies on life and art. His early work in France, at the Paris-Cergy school of fine arts, focused on performance. He then produced a number of video installations, and his investigation of relationships between past, present, future and emerging technologies led to the V[i]Rology installation at the Mohsen Gallery, in 2017. Shafahi also made an installation combining his father's drawings with his own installation, sculptures and the film for City Princes/ses at the Palais de Tokyo in Paris in 2019.